

4. februar 2011

Samlenotat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 15. februar 2011

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende markerede dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Skatteudvalgets ansvarsområde:

- 1) Styrket økonomisk samarbejde i EU – status for arbejdet
 - a) Stabilitets- og Vækstpagtens forebyggende og korrigerende del, effektiv håndhævelse af budgetovervågningen i euroområdet og nationale budgetmæssige rammer
 - Politisk drøftelseKOM(2010) 522, KOM(2010) 523, KOM(2010) 524 og KOM(2010) 526
 - b) En bredere makroøkonomisk overvågning
 - Politisk drøftelse

Forordning om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer, KOM(2010) 527
Forordning om håndhævelsesmekanismer til effektiv korrektion af makroøkonomiske ubalancer i euroområdet, KOM(2010) 525
- 2) Rentebeskatningsdirektivet Side 3
 - *Orienterende debat*
 - KOM(2008) 727*
- 3) Antisvigagtale med Liechtenstein og andre tredjelande Side 9
 - *Orienterende debat*
 - KOM-dokument foreligger ikke*
- 4) Forberedelse af Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011
 - a) EU 2020: Anbefalinger vedr. makroøkonomiske og strukturelle udfordringer
 - RådskonklusionerKOM-dokument foreligger ikke
 - b) Udnævnelse af nyt direktionsmedlem i Den Europæiske Centralbank
 - Rådsindstilling til Det Europæiske RådKOM-dokument foreligger ikke
- 5) Implementering af Stabilitets- og Vækstpagten - Vurdering af effektive tiltag foretaget af Danmark, Bulgarien, Cypern og Finland
 - RådskonklusionerKOM(2011) 22
- 6) Forberedelse af G20-finansministermøde den 17.-18. februar 2011

- Forberedelse af fælles EU-holdning (Terms of References)
KOM-dokument foreligger ikke
- 7) Revisionsrettens årsberetning om budgetgennemførelsen i 2009
 - Rådshenstilling
KOM-dokument foreligger ikke
- 8) Retningslinjer for EU-budgettet i 2012
 - Rådskonklusioner
KOM-dokument foreligger ikke

Dagsordenspunkt 2: Rentebeskatningsdirektivet

Resumé

ECOFIN ventes den 15. februar 2011 at drøfte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet mhp. at undersøge mulighederne for fremskridt i forhandlingerne. Direktivet skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra f.eks. en bank i et EU-land til en person i et andet EU-land. Forslaget indebærer en række tekniske ændringer af direktivet for bedre at sikre korrekt beskatning af sådan opsparingsindkomst.

KOM(2008) 727

Baggrund

Rentebeskatningsdirektivet (2003/48/EF) skal sikre beskatningen af opsparingsindkomst, som betales fra banker og andre finansielle institutter i et EU-land til en person i et andet EU-land. Det sker ved, at oplysning om betalingen automatisk indberettes til betalerens skattemyndigheder, som videresender oplysningerne til rentemodtagers skattemyndigheder. Tre medlemsstater (Belgien, Luxembourg og Østrig) har indføjet bestemmelse om en overgangsperiode, som indebærer opkrævning af kildeskat af renteindtægter til rentemodtagere i andre EU-lande samt provenudeling med rentemodtagers bopælsland i stedet for automatisk at videregive oplysninger om betalingen. Belgien er imidlertid fra januar 2010 overgået til automatisk informationsudveksling.

Direktivet har en revisionsbestemmelse, hvorefter Kommissionen hvert tredje år skal aflægge rapport til Rådet om, hvordan direktivet virker. Kommissionen kan i den forbindelse foreslå ændringer af direktivet, som måtte være nødvendige for bedre at sikre beskatning af indtægter fra opsparing og fjerne uønskede konkurrenceforvridninger. Kommissionens første treårsrapport (KOM(2008)552) blev drøftet på ECOFIN den 2. december 2008. Kommissionen vurderer i rapporten, at direktivet generelt har fungeret efter sin hensigt, men at der er behov for visse justeringer. Kommissionen har derfor fremsat forslag om ændring af direktivet (KOM(2008) 727).

Såvel det tjekkiske som det svenske formandskab fremsatte i 2009 en række kompromisforslag på baggrund af Kommissionens forslag, senest den 18. november 2009. Der blev ikke gjort fremskridt i forhandlingerne om revision af rentebeskatningsdirektivet under det spanske og belgiske formandskab i 2010. Det ungarske formandskab, som varetager formandskabet i 1. halvår 2011, har udtrykt intention om, at ville arbejde videre med pakken af initiativer vedrørende det administrative skattesamarbejde i EU, herunder anses det for afgørende, at der gøres forsøg på fremskridt i forhandlingerne om en ændring af rentebeskatningsdirektivet. Der ventes på det kommende ECOFIN den 15. februar 2011 en orienterende drøftelse, hvor ministrene vil kunne vurdere sagen og den videre proces. Det er formandskabets intention, at opnå politisk enighed om rentebeskatningsdirektivet i dets formandskabsperiode.

Det har hidtil vist sig vanskeligt at opnå enighed om den foreslåede ændring af rentebeskatningsdirektivet, hvilket bl.a. skal ses i lyset af, at sagen er relateret til

indgåelse af antisvigaftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino. Luxembourg og Østrig ønsker en ændring af deres overgangsordning i rentebeskatningsdirektivet, så de først skal skifte fra kildeskat af rentebetalinger til automatisk informationsudveksling, når EU opnår aftaler med Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino om, at disse lande også skal foretage automatisk udveksling af oplysninger om rentebetalinger. Luxembourg og Østrigs overgangsordning gælder i dag kun indtil at Schweiz, Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino indfører udveksling af renteoplysninger efter anmodning.

Indhold

Kompromisforslagene og Kommissionens forslag indeholder en række ændringer til direktivet vedr. bl.a. de anvendte begreber i direktivet, præciseringer af definitioner samt en udvidelse af direktivets anvendelsesområde. Der blev senest fremsat kompromisforslag i sagen under det svenske formandskab i 2. halvår 2009. De væsentlige ændringer, som følger af kompromisforslaget fremsat under svensk formandskab, er beskrevet nedenfor.

Information om rentemodtagers identitet

Direktivets regler om, hvilken information de betalende agenter (banker og andre finansielle institutioner) skal oplyse om rentemodtagers identitet og bopæl, foreslås ændret mhp. at forbedre kvaliteten af informationen og dermed bedre opnå direktivets mål. Banker mv. skal således både anvende rentemodtagers fødselsdato, fødested og disses skattemæssige identifikationsnumre, dersom sådanne anvendes i den pågældende medlemsstat. Desuden søges kvaliteten i de betalende agents indlevering af oplysninger i forbindelse med fælles konti og andre situationer med flere rentemodtagere forbedret.

Udvidelse af anvendelsesområdet til betalinger via enheder i lande, hvor direktivet ikke finder anvendelse

Direktivets anvendelsesområde foreslås udvidet ved, at banker og øvrige finansielle institutter skal anvende direktivet på betalinger til enheder, som ikke er underlagt effektiv beskatning – som f.eks. trusts, fonde og foreninger – og som er etableret i jurisdiktioner uden for EU og de områder, hvor direktivet eller forholdsregler, der svarer til direktivets, finder anvendelse. Direktivet skal således anvendes, når banken er bekendt med, at rentemodtageren er en fysisk person med bopæl i et andet EU-land end det, hvori banken er hjemmehørende, selv om rentebetalingen kanaliseres via et tredjeland. Den pågældende person anses for retmæssig ejer af betalingen, selv om den umiddelbare modtager er en enhed uden for EU og områder, hvor direktivet finder anvendelse. Formålet hermed er at undgå, at personer omgår direktivet ved at indskyde en enhed i en jurisdiktion uden for direktivets geografiske virkefelt mellem sig selv og banken. For at reducere usikkerheden og den administrative byrde for banker vil Kommissionen føre en eksemplificerende liste over de berørte enheder i jurisdiktioner uden for Fællesskabet. Listen skal være bilag til direktivet.

Det foreslås endvidere præciseret, at banker og andre finansielle institutter inden for EU har pligt til at anvende direktivet, når en betaling foregår via en anden bank eller finansielt institut uden for EU, hvis banken i EU har kendskab til, at

betalingen faktisk er til fordel for en person med bopæl i en anden medlemsstat. Dette vil især bidrage til at forhindre misbrug af det internationale netværk af finansieringsinstitutter (filialer, datterselskaber, associerede selskaber og holdingselskaber) til at omgå direktivet.

Udvidelse af definitionen af "betalende agent"

Det foreslås præciseret, at direktivets begreb "betalende agent" udvides til også at omfatte institutioner, som efter medlemslandets egne regler ikke er underlagt effektiv beskatning. En eksemplificerende liste over sådanne institutioner i de enkelte medlemsstater vil lette implementeringen af de nye bestemmelser. Listen omfatter for Danmarks vedkommende interessentskaber, kommanditselskaber, kommanditaktieselskaber, partrederier, trusts og lignende oprettet iht. udenlandsk lovgivning.

Udvidelse af definitionen af rentebetalinger

Det foreslås, at rentebeskatningsdirektivets definition af rentebetalinger udvides til også at omfatte følgende elementer:

- Anden indkomst svarende til renteindtægter, f.eks. kursgevinster af særlige finansielle instrumenter, som har lighed med gældsfordringer.
- Visse livsforsikringsaftaler, der kan sidestilles med investeringsprodukter, fordi kunden er sikret udbetalinger svarende til indbetalingerne, eller fordi forsikringskontrakten i væsentligt omfang er knyttet til afkast af gældsfordringer eller andre instrumenter, som er omfattet af direktivet. Det er hensigten, at egentlige pensionsordninger ikke skal omfattes af direktivet.
- Indkomst fra indirekte investeringer, f.eks. indkomst gennem investeringsforeninger.

Udvidelse af anvendelsesområdet til også at omfatte investeringsforeninger mv.

Rentebeskatningsdirektivet omfatter på nuværende tidspunkt kun udbetalinger fra de investeringsfonde, investeringsforeninger og lignende, som er godkendt efter direktivet om investeringsforeninger (såkaldte UCITS). Direktivet gælder også for ikke-godkendte investeringsforeninger mv., men kun hvis disse ikke har status som selvstændig juridisk enhed. Denne forskelsbehandling af investeringsfonde, investeringsforeninger mv. anses ikke for velbegrundet, og det foreslås derfor, at direktivet fremover skal omfatte alle investeringsforeninger, investeringsfonde mv. uanset deres retlige form, og uanset om de er godkendt efter det ovennævnte direktiv eller ej.

Det foreslås desuden præciseret, at direktivet også omfatter rentebetalinger og lignende fra alle investeringsfonde etableret uden for EU og EØS.

Andre ændringer

Der foreslås forbedringer i de statistiske oplysninger, som medlemsstaterne skal give om anvendelsen af direktivet.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget har hjemmel i EF-traktatens artikel 93 og 94 (nu artikel 115), som kræver enstemmig vedtagelse af medlemslandene.

Nærhedsprincippet

Beskatning af indkomst, som en person i en medlemsstat har indtjent ved opsparring i en anden medlemsstat, kan bedst opnås ved en fælles retsakt. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet afgav udtalelse 24. april 2009¹. Europa-Parlamentet fremkom med 37 ændringsforslag primært af teknisk karakter. Europa-Parlamentet foreslår dog, at overgangsordningen for Luxembourg og Østrig skal ophøre senest 1. juli 2014.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

De gældende regler om indberetningspligt for danske pengeinstitutter mv. vedrørende rentebetalinger findes i skattekontrolloven. Loven indeholder en bestemmelse om de oplysninger, som danske pengeinstitutter mv. skal indsende automatisk til SKAT i henhold til rentebeskatningsdirektivet.

Når der foreligger en endelig aftale om ændring af rentebeskatningsdirektivet, vil der pågås nærmere overvejelser, om der er behov for at justere skattekontrolloven.

Statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser

Evt. statsfinansielle konsekvenser som følge af ændringsdirektivet afholdes indenfor de nuværende rammer. En effektivisering af direktivet ventes at have positive statsfinansielle konsekvenser gennem et øget provenu fra skat af renter mv. i udlandet.

Høring

Direktivforslaget har været sendt til høring hos Advokatsamfundet, Børsmæglerforeningen, CEPOS – Center for Politiske Studier, Center for Kvalitet i Reguleringen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Dansk Aktionærforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Den Nordiske Børs, København, Finansrådet, Finanstilsynet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring og Pension, Forvaltningshøjskolen, InvesteringsForeningsRådet, Københavns Fondsbørs, Nationalbanken, Realkreditrådet og SKAT.

Advokatsamfundet anser det for retssikkerhedsmæssigt betryggende, at direktivet forsynes med en udtømmende oversigt over enheder og retlige arrangementer, som er berørt af præciseringen om, at rentemodtagere ikke kan kanalisere renteindtægter igennem enheder i jurisdiktioner, som ikke er omfattet af direktivet. Advokatsamfundet finder dog, at det er en ulempe ved listen, at det vil være en ganske stor udfordring at lave en løbende ajourføring heraf. Advokatsamfundet opfordrer til, at der foretages en afvejning af fordele og ulemper.

Advokatsamfundet finder det endvidere uheldigt, at direktivforslaget medfører en betydelig udvidelse af begrebet "rentebetalinger" i forhold til dansk rets forståelse

¹ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=2&procnum=CNS/2008/0215>

af "renter". Bliver direktivforslaget inkorporeret i dansk ret, vil man skulle operere med to forskellige rentebegreber – et snævert dansk rentebegreb og et udvidet rentebegreb i direktivet – hvilket er retssikkerhedsmæssigt uhensigtsmæssigt.

Et løsningsforslag kunne iflg. Advokatsamfundet være, at man i direktivet anvendte det rentebegreb, der er findes i OECD's modeloverenskomst. Det fremgår dog af direktivforslagets bemærkninger, at man bevidst har valgt en bredere rentedefinition end den, der findes i modeloverenskomsten. Advokatsamfundet foreslår i lyset heraf, at man i direktivteksten sonder mellem rentebetalinger og andre betalinger, der sidestilles med rentebetalinger.

Skatteministeriet er enig i betragtningerne om, at en opdateringsprocedure over enheder og retlige arrangementer, som er omfattet af "gennemsigtighedsprincippet" vil være nødvendig, men kompleks.

Skatteministeriet er enig i problemstillingen om definitionen af "renter", men finder, at problemet kan løses ved implementeringen og ikke nødvendigvis må løses i direktivet. Der skelnes efter direktivforslaget mellem egentlige renter (engelsk: "interest") og rentebetalinger (engelsk: "interest payments"). Det bemærkes, at direktivet alene regulerer, hvilke betalinger der skal foretages indberetning om, respektive trækkes kildeskat af. Direktivet regulerer ikke den anvendelse, som modtagerstaten gør af modtagne oplysninger, og indeholder ikke nogen forpligtelse for modtagerstaten til at beskatte alle rentebetalinger som renter. Hvis direktivforslaget vedtages i sin nuværende form, vil Danmark også modtage oplysninger om visse betalinger, som efter dansk national skatteret vil blive klassificeret som kursgevinster eller som udbytte.

SKAT bemærker, at formuleringen af skattekontrollovens § 8 X, som blev indsat ved implementeringen af det oprindelige direktiv, ikke vil kunne rumme de udvidelser af anvendelsesområdet, som direktivforslaget indebærer. Bestemmelsen må derfor ændres, og det samme gælder bekendtgørelsen om indberetningspligter, der er udstedt i medfør af skattekontrolloven.

Skat bemærker endvidere, at der vil være tale om ganske omfattende systemændringer, og der kan ikke gives et estimat eller bud på implementering, så længe direktivforslagets endelige udformning er ukendt.

Skatteministeriet er enig heri. Det bemærkes endvidere, at udviklingsfasen for de påkrævede systemændringer først vil kunne påbegyndes, når direktivforslagets endelige udformning er kendt.

Endvidere har Finansrådet, Foreningen Danske Revisorer og Foreningen Registrerede Revisorer meddelt, at de ikke har nogen bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Kommissionens fremskridtsrapport har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 14. maj 2008. Kommissionens rapport om de første tre års erfaringer og Kommissionens ændringsforslag til direktivet har end-

videre været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2008. Endelig har ændringsforslaget til direktivet været forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 2. december 2009.

Holdning

Dansk holdning

Danmark kan støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, herunder de justeringer, som fandt sted under det svenske formandskab i 2. halvår 2009. Danmark kan ikke acceptere ændringer af den nuværende overgangsordning for Luxembourg og Østrig, som gør overgangen til automatisk informationsudveksling mindre forpligtende for de to lande.

Andre landes holdninger

Flertallet af medlemsstater forventes at kunne støtte forslaget om ændring af rentebeskatningsdirektivet, idet enkelte lande dog har reservationer.

Dagsordenspunkt 3: Antisvig aftale med Liechtenstein og andre tredjelande

Resumé

På ECOFIN den 15. februar 2011 ventes en ny drøftelse vedr. EU's antisvig aftaler med tredjelande mhp. at undersøge mulighederne for at opnå enighed om en antisvig aftale med Liechtenstein samt vedtage forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Baggrund og indhold

ECOFIN vedtog den 9. juni 2009 rådskonklusioner, der fremhæver betydningen af god regeringsførelse på skatteområdet, særligt i forhold til øget gennemsigtighed, udveksling af oplysninger og fair skattekonkurrence mhp. at sikre lige konkurrencevilkår og bekæmpe skattesvig. Konklusionerne vedrører både initiativer inden for EU samt EU's aftaler med tredjelande. ECOFIN opfordrede i dets konklusioner bl.a. Kommissionen til hurtigt at afslutte de igangværende forhandlinger om en antisvig aftale med Liechtenstein og noterede sig Kommissionens hensigt om at forberede oplæg til forhandlingsmandater til lignende antisvig aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz.

Det ungarske formandskab, som varetager formandskabet i 1. halvår 2011, har udtrykt intention om, at ville arbejde videre med pakken af initiativer vedrørende det administrative skattesamarbejde i EU, herunder forsøg på fremskridt i forhandlingerne om antisvig aftaler med tredjelande.

Antisvig aftale med Liechtenstein

Kommissionen fik i 2006 mandat til at forhandle med Liechtenstein om en aftale mellem på den ene side EU og dets medlemsstater og på den anden side Liechtenstein til bekæmpelse af svig og enhver anden ulovlig aktivitet til skade for parternes finansielle interesser. Aftalen skal medføre, at parterne skal bistå hinanden med udveksling af oplysninger vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

Under forhandlingerne blev en sag afdækket om tyske borgeres bankkonti i liechtensteinske banker, som ejerne ikke havde oplyst til de tyske skattemyndigheder. Efter det daværende aftaleudkast ville Liechtenstein kun skulle yde bistand i sager om skattesvig, som defineret efter liechtensteinsk lovgivning. Efter liechtensteinsk lovgivning anses det ikke som skattesvig at undlade at selvangive indtægter til sine skattemyndigheder. Myndighederne i Liechtenstein kan endvidere ikke gennemtvinge et pålæg til en liechtensteinsk bank om at fremsende oplysninger, hvis banken nægter at udlevere oplysningerne. Efter det daværende aftaleudkast ville de tyske myndigheder således ikke have kunnet få bistand fra Liechtenstein.

I november 2008 opfordrede ECOFIN Kommissionen til – på baggrund af det gældende mandat – at genoptage forhandlingerne med Liechtenstein mhp. at opnå

forbedringer og yderligere garantier for at sikre reel administrativ bistand og adgang til oplysninger i skattesager f.eks. i sager om skattesvig, herunder i forhold til såkaldte "Stiftungs"². De ønskede forbedringer skulle sikre en reel informationsudveksling i sager som den omtalte tyske. I opfølgning herpå vedtog ECOFIN i februar 2009 rådskonklusioner, som anmodede Kommissionen om at fortsætte forhandlingerne med Liechtenstein mhp. at opnå en mere effektiv aftale. Aftalen indebærer således, at Liechtenstein skal udveksle oplysninger i sager, selvom der ikke efter Liechtensteins lovgivning er tale om skattesvig.

I december 2008 indgik USA en aftale med Liechtenstein, som sikrer reel informationsudveksling og opfylder OECD's standarder for informationsudveksling på skatteområdet – indeholdt i artikel 26 af OECD's skattemodelkonvention, som indebærer informationsudveksling efter anmodning, også vedr. bankoplysninger. Den 12. marts 2009 – forud for G20-mødet den 2. april i London – afgav Liechtenstein en erklæring om, at man forpligter sig til fuld implementering af OECD's standarder for informationsudveksling, og at man i den forbindelse ville fortsætte forhandlingerne med EU om en antisvigtafte.

Kommissionens forhandlinger med Liechtenstein har resulteret i et udkast til en aftale mellem EU-landene og Liechtenstein, der sikrer informationsudveksling på anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder mhp. effektiv administrativ bistand på skatteområdet og bekæmpelse af skatteunddragelse. Efter det nuværende aftaleudkast skal parterne yde hinanden bistand mhp. en korrekt fastsættelse af direkte og indirekte skatter og mhp. at bekæmpe ulovlige handlinger. Der skal også videregives oplysninger til undersøgelse af transaktioner, som ikke ville udgøre en forbrydelse efter den anmodede parts lovgivning. En anmodet part skal sende oplysninger til en anden part, som anmoder herom. Hvis den anmodede part ikke allerede har de oplysninger, som der anmodes om, skal den indhente oplysningerne, også selv om den ikke selv har brug for oplysningerne. Parterne skal sikre, at de har myndighed til at indhente og videresende oplysninger, som besiddes af banker m.fl., og oplysninger om ejerskab af selskaber og andre enheder, herunder især vedr. "Anstalten"³ og "Stiftungen".

ECOFIN ventes den 15. februar 2011 at drøfte det foreliggende udkast til antisvigtafte med Liechtenstein mhp. at undersøge mulighederne for at opnå enighed om en aftale.

Forhandlingsmandater med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz

I perioden op til G20-mødet den 2. april 2009 tilkendegav en række lande, at man ville forpligte sig til OECD's standarder for transparens og informationsudveksling på skatteområdet. I lyset af disse erklæringer fra Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz har Kommissionen udarbejdet forslag til forhandlingsmandater til

² En Stiftung, eller stiftelse, er en juridisk enhed oprettet med et særligt økonomisk formål, herunder ifm. formueinvestering og formuepleje, som anvendes i Liechtenstein.

³ En Anstalt, er en særlig selskabsform, som anvendes i Liechtenstein.

antisvigaftaler med disse lande på linje med den aftale, der ventes indgået med Liechtenstein. Aftalerne skal således omfatte informationsudveksling på skatteområdet efter anmodning i overensstemmelse med OECD's standarder – både som led i gensidig administrativ bistand og gensidig retshjælp.

ECOFIN ventes den 15. februar 2011 at drøfte mandater til Kommissionen mhp. at forhandle om indgåelse af antisvigaftaler med de øvrige tredjelande.

Nærhedsprincippet

Bekæmpelse af svig vedrørende direkte og indirekte skatter, moms samt told- og landbrugslovgivning fordrer et effektivt administrativt samarbejde mellem på den ene side EU og dens medlemsstater og på den anden side det pågældende tredjeland. Regeringen vurderer derfor, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har ikke udtalt sig.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Effektive antisvigaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande vil medvirke til at sikre overholdelsen af dansk lovgivning. Aftalerne vurderes ikke at nødvendiggøre ændringer af dansk lovgivning.

Statsfinansielle konsekvenser

Effektive antisvigaftaler med Liechtenstein og øvrige tredjelande vil bl.a. medvirke til at imødegå skattesvig mv. og et deraf afledt tab for de offentlige finanser.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Initiativer til at forhindre skatteunddragelse mv. vil have positive samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

Ikke relevant.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen om en antisvigaftale med Liechtenstein og mandater til forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz blev forelagt Folketingets Europaudvalg til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 20. oktober 2009 og til orientering forud for ECOFIN den 2. december 2009

Holdning

Dansk holdning

Regeringen støtter, at ECOFIN fortsætter arbejdet for at bekæmpe skattesvig mv., herunder i forbindelse med EU's aftaler med tredjelande.

Regeringen støtter vedtagelsen af det foreliggende udkast til en antisvigaftale med Liechtenstein. Regeringen lægger vægt på, at aftalen er mindst ligeså effektiv som de aftaler Liechtenstein har indgået med andre lande, og som opfylder OECD's standarder, og sikrer reel informationsudveksling. Det er endvidere vigtigt, at aftalen er effektiv til at imødegå svig, herunder så finansielle institutioner i Liechtenstein ikke anvendes til aktiviteter, der har karakter af skattesvig i forhold til andre lande.

Regeringen støtter Kommissionens hensigt om at iværksætte forhandlinger med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz mhp. at indgå antisvigaftaler på linje med den ventede aftale med Liechtenstein.

Regeringen lægger stor vægt på aftaler om informationsudveksling efter anmodning med de nævnte europæiske tredjelande som grundlag for overgang til automatisk informationsudveksling i hele EU, inkl. Luxembourg og Østrig, i medfør af rentebeskatningsdirektivet.

Andre landes holdninger

Der ventes bred opbakning blandt medlemslandene til indgåelse af en effektiv antisvigaftale med Liechtenstein, der sikrer informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder.

Der ventes endvidere bred støtte til forhandlingsmandater til lignende aftaler med Andorra, Monaco, San Marino og Schweiz fra en række lande.